

A hétfévi házi feladatok és az iskolai dolgozatok szabályai

- A házi feladatok funkciója a tanult anyag elmélyítése, gyakorlása; az elsajátított ismeretek rendszerezése, az új ismeretek szerzésének előkészítése, a szövegértés, szövegalkotás, kulcskompetenciák fejlesztése, a tanulói kötelességtudat kialakítása.
- Az otthoni felkészülést szolgáló feladatok formája és mennyisége tantárgyspecifikus, az előző óra(k) anyagához vagy a következő tanóra előkészítéséhez kapcsolódnak.
- Tanítási napokon szóbeli és írásbeli házi feladat egyaránt adható.
- Az otthoni feladatok lehetnek minden tanuló számára egységesek, tanulói csoportonként differenciáltak vagy egyénre szabottak.
- Tanulás módszertani ismeretek nyújtása osztályfőnöki órákon folyik..
- Speciális tanulási módszerbeli tájékoztató minden újonnan belépő tantárgy esetén megtörténik. Ez a későbbiek során (tanárváltás, a követelmények változása esetén) feleleveníthető, megismételhető, kiegészíthető.
- A oktató az otthoni felkészüléshez előírt írásbeli és szóbeli feladatok különböző formáit érdemjeggyel is minősítheti.
- Az írásbeli és szóbeli házi feladatokat a tanulónak (ha a tanár másképp nem rendelkezik) a következő tanórára kell elkészítenie.

Az írásbeli feladatok meghatározásának elvei és korlátai

- A szaktanár minden tanóra végén meghatározza az írásbeli házi feladatokat, tisztázza jellegüket (pl. kötelező vagy szorgalmi), feldolgozási szempontokat ad ki, formai, tartalmi követelményeket és javaslatokat tesz.
- A házi feladat igazodjon az órán tanultakhoz, mennyisége ne legyen irreálisan sok.
- A szakmai tantárgyak írásbeli házi feladatai az elméleti ismeretek alkalmazását kérik számon. Komplex feladat megadása során a műszaki gondolkodás lépéseit lehet elsajátítani.
- Műszaki rajzok otthoni elkészítése azoknak a tanulóknak ad felzárkózási lehetőséget, akiknek a tanórai időkeretek nem elegendőek-
- A házi dolgozatok készítése a tanuló önálló információszerzési készségeinek fejlesztését, az elmélyültebb szakmai ismeretek megszerzését, szintetizálását célozza.
- A házi dolgozat témáját a szaktanár legalább kéthetes határidővel adja ki.
- A házi dolgozat beadása történhet papíron vagy elektronikus formában.
- A házi dolgozatot a tanár két héten belül kijavítja és átadja a tanulónak.

A szóbeli feladatok meghatározásának elvei és korlátai

- A szaktanár minden tanóra végén a tankönyvi szöveg és a füzetbe készített vázlat alapján pontosan meghatározza az otthoni tanulásra szánt anyagrészt.
- A szóbeli tananyag megtanulása kötelező kivéve, ha a szaktanár kifejezetten szorgalmi feladatként adja ki.
- A kiselőadásokra való felkészülés a tanulók előadókészségének fejlesztését segíti, ugyanakkor lehetőséget teremt a diákokkal való differenciált foglalkozásra is.

Az otthoni felkészülés ellenőrzése

- A kötelező házi feladat elvégzését osztályszinten, a tanóra elején ellenőrizzük. Ennek funkciója az esetleges problémák megbeszélése, a jó megoldások elismerése, kiemelése.
- Ha a házi feladat elkészítésekor a tanuló részéről probléma merült fel, jeleznie kell a tanóra elején a szaktanárnak. Az írásbeli feladatok esetében a feladat megoldására vonatkozó kísérleteit, próbálkozásait be kell mutatnia.
- Az alapos indok nélkül el nem készített házi feladat elégtelen osztályzatot vonhat maga után, mivel az a tanóra való felkészülés szerves részét képezi. Igazolt hiányzás esetén a tanuló határidőt kaphat a feladat pótlására.
- A házi dolgozatot a szaktanár érdemjeggyel minősíti. Elégtelent kap az a tanuló, aki a házi dolgozatát határidőre nem adja le, ha a késedelem okát a házirendben meghatározott módon nem igazolja. Igazolt hiányzás esetén a tanuló kérheti a beadási határidő módosítását.
- A szorgalmi házi feladatot osztályozzuk, de az érdemjegy csak akkor kerül be az E-naplóba, ha azt a tanuló külön kéri.

Az otthoni felkészülés koordinációja

- Az otthoni felkészülésre kijelölt anyag mennyiségének meghatározásakor figyelembe kell venni, hogy a feladatok elkészítésének időtartama az átlagos képességű, rendszeresen tanuló diákok számára ne haladja meg a napi 2-3 órát.
- Az otthoni tanulás akkor a legeredményesebb, ha a tanuló a tananyag közlésének napján átismétli a legfontosabb ismereteket, összefüggéseket, azaz akkor mélyíti el a tanórán hallottakat, amikor még van emlékképe róluk.
- Az átlagosnál több időt igénylő feladatok kiadásakor azok elvégzésére több időt kell adni.
- A hétfégi pihenő időre adott feladat mennyisége nem haladhatja meg az átlagos hétköznapi terhelést.

- Fontos, hogy a szaktanár az otthoni felkészüléshez előírt írásbeli és szóbeli feladatok különböző formáit változatosan alkalmazza. A formák kiválasztásánál legyen tekintettel a tanulók egyéni képességeire, életkori sajátosságaira, teherbírására.

Iskolánk értékelési rendszerében az alábbi követelményeket tartjuk szem előtt:

- értékelési módszerünk egységes és áttekinthető;
- nem lehet a fegyelmezés eszköze;
- előnyben részesíti a szorgalmat és a tehetséget;
- kiszámítható és azonos feltételeket teremtő;
- objektív jellegű (Az objektivitás követelménye nem jelenti a szubjektív elemek teljes kiküszöbölését, csupán annak negatív hatásainak emberileg lehetséges mértékű háttérbe szorítását.)
- jelzi a sikert és a kudarcot, de skatulyázás nélkül;
- nem alapozódik előítéletekre;
- kompatibilis a közoktatás egészével.

A tantervi követelmények elsajátításának mértékét közismereti és szakmai elméleti tantárgyaknál, valamint a szakirányú oktatásban az oktatók értékelik.

A diákok teljesítményének mérése, regisztrálása és értékelése az oktató-nevelő munka állandó velejárója. Egyrészt a tanórákon és tanórán kívül nyújtott teljesítmények állandó elismerése és értékelése tartozik ide, másrészt az iskolai élet egy-egy szakaszának lezárását jelentő vizsgák.

Az értékelés/ minősítés alapformái (a minősítés körébe tartozó fogalmak féléves, éves szakaszt illetően).

Az érdemjegy a tanév folyamán az oktató a tanuló írásbeli és szóbeli, gyakorlati, valamint projekt jellegű teljesítményeit rendszeresen érdemjegyek adásával minősíti.

Az osztályzat félévi és év végi osztályzat, mely a jelzett időszakok alatti tanulmányi eredményt minősíti. (osztályozó vizsgán is osztályzatot szereznek a tanulók)

A számszerű minősítés „mértékegységei”

A hagyományos ötfokozatú skála alapján – az érdemjegyekre, és az osztályzatokra vonatkozóan:

A **tantárgyak** esetében:

- jeles (5)
- jó (4)
- közepes (3)
- elégséges (2)
- elégtelen (1)

Az érdemjegyek nem egyenértékűek. A témazárók, összefoglaló jellegű teljesítmények érdemjegyei a félévi/tanév végi osztályzatok alakításában nagyobb súllyal esnek latba, ezeket az E-naplóban meg kell különböztetni más érdemjegyeiktől (piros színnel)!

Az érdemjegyek minimális száma havonként legalább egy, heti egy óras tantárgy esetén sem lehet egy félévben háromnál kevesebb. (ezek között súlyozott értékű osztályzatoknak is kell lenniük!). A félév/tanév végén a fejlődési tendencia figyelembevételével értékeli az oktatói

testület (az osztályban tanító oktatók, az osztályozó értekezlet) a tanuló teljesítményét. Az év végi osztályzat az egész évi teljesítményt értékeli.

Az egységes értékelési rendszer szempontjai:

- Az oktatói testület által elfogadott egységes tantárgyi követelményeket a tanév elején ismertetjük a tanulókkal.
- Az értékelés nem lehet fegyelmezési eszköz.
- Ha a tanulónak neki fel nem róható okból kevesebb osztályzata van, a szorgalmi időszak befejezése előtt megilleti a javítás, illetve a pótlás lehetősége.
- A témazáró dolgozatok, az összefoglaló jellegű teljesítmények a félévi/év végi osztályzat kialakításában nagyobb szerepet játszanak, kerekítési tényezőt jelentenek.
- A témazáró dolgozat elégséges szintjéhez legalább 40%-os teljesítmény szükséges.
- Az érdemjegyek száma havonta egy, de félévente legalább 3.
- Az év végi osztályzat az egész éves érdemjegyek átlagával (javuló, romló tendencia) számolva kerül kialakításra.
- A tanév végén a fejlődési tendenciát figyelembe véve értékeljük a tanulót.
- Egy tanítási napon kettőnél több témazáró dolgozat nem íratható.
- A témazáró dolgozat időpontját egy héttel korábban be kell jelenteni.
- Az írásbeli dolgozatokat két hét alatt ki kell javítani, addig új dolgozat nem íratható.
- A tanügyi dokumentáció vezetése szabályainak megsértése fegyelmi vétségnek minősül.

Osztályzatok, érdemjegyek

A bizonyítványban szereplő tantárgyi osztályzatok összefoglaló képet adnak a tanuló adott tanévben nyújtott összteljesítményéről, tájékoztatva a szülőket, oktatókat, tehát minősíti a tanulókat. A tantárgyi osztályzatokat a tanuló évközi (az E-naplóba beírt) érdemjegyei, vagy az osztályozó vizsga (különbözeti vizsga, javítóvizsga) eredményei alapján kell kialakítani.

A tanév végi osztályzat tanúsítja tehát, hogy:

- a tanuló az adott évfolyam követelményeit milyen mértékben teljesítette
- ismeretei elegendőek-e az elégséges minősítés megszerzéséhez
- tudása elegendő-e a következő évfolyam elvégzéséhez, vagy a záróvizsgára bocsátáshoz.

A tanulók év végi osztályzatait az oktatói testület áttekinti, dönt a tanuló magasabb évfolyamba lépéséről. Vitás esetekben (ha a tanuló év végi osztályzata jelentősen eltér az év közben tapasztalt előmeneteltől) az oktatói testület felkéri az érdekelt oktatót, hogy adjon tájékoztatást döntésének okairól, indokolt esetben változtassa meg döntését.

Ha az oktató nem változtatja meg döntését, de a nevelőtestület ennek indokaival nem ért egyet, az év végi osztályzatot az évközi eredmények alapján a tanuló javára módosíthatja. Vizsgán kapott osztályzatot az oktatói testület nem változtathatja meg. A tanuló előmeneteléről az iskola a szülőket az E-napló által folyamatosan tájékoztatja. A végső érdemjegy kialakításakor az egész éves érdemjegyek átlagát vesszük figyelembe.

A félévi értesítőbe és az év végi bizonyítványba az osztályfőnök írja be az osztályzatokat.

Az osztályzatok megítélése az érdemjegyek átlaga alapján a szakképző iskolai évfolyamokon:

- 4,51 - 5,00 = jeles

- 3,51 – 4,50 = jó
- 2,51 – 3,50 = közepes
- 1,51 – 2,50 = elégséges
- 1,00 – 1,50 = elégtelen

Az osztályzatok megítélése az érdemjegyek átlaga alapján a technikumban és a technikus évfolyamokon:

- 4,51 - 5,00 = jeles
- 3,51 – 4,50 = jó
- 2,51 – 3,50 = közepes
- 1,75 – 2,50 = elégséges
- 1,00 – 1,74 = elégtelen

Az értékelés esetében felmerül a viszonyítás problémája. Az értékelés mindig két fázisra osztható. Először adatokat kell gyűjteni a tanulók teljesítményéről: meg kell hallgatni a feleletet, meg kell íratni és ki kell javítani a dolgozatot, meg kell vizsgálni a tanulók önálló munkáját stb. A második fázis a szűkebb értelemben vett értékelés, amelynek során az eredményeket összevetjük a követelményekkel. Ez a viszonyítás azonban többféle lehet. Az egyik, ha a teljesítményeket csak a követelményekhez viszonyítjuk, és értékelésünk azt fejezi ki, hogy az előre meghatározott kritériumoknak megfelel-e - és milyen mértékben felel meg - a tanulói teljesítmény, akkor kritériumorientált értékelésről beszélünk.

A másik, ha a tanulók teljesítményét egymáshoz is viszonyítjuk, vagyis az is számít, hogy egymáshoz képest hogy helyezkednek el: az egyéni eredmény hogy viszonyul az átlaghoz, a tanulók hány százaléka helyezkedik el fölötte vagy alatta, akkor az értékelés normaorientált.

A oktató dilemmáit csak növeli, hogy gyakran felmerül egy harmadik viszonyítási módszer szükségessége is, mégpedig, hogy egy tanuló teljesítménye sokszor úgy ítéhető meg leginkább, ha saját korábbi teljesítményéhez viszonyítjuk. Pedig még a következő hatásai is vannak, mint megerősítés, kontroll, visszacsatolás, motiváció, információt is közvetít a tanuló produkciójáról, tevékenységéről.

A számonkérés formái:

- Beszámoló
- Gyakorlati feladat
- Házi dolgozat
- Házi feladat
- Írásbeli röpdolgozat
- Írásbeli témazáró dolgozat
- Kisérettségi
- Órai munka
- Tanulói előadás
- Projektmunka

- Szóbeli felelet
- Portfólió